उक्या

("गुन्हस्य सुता राजन् प्राचभास प्रकीतिताः। सिंचाः किम्पर्वा यात्रा यत्ता इचासगास्तया"॥ इति सहाभारते । आदिपर्काण ॥) (नायको स्मा-वंदलभ्यामपि नायिकामी इते वाञ्कत्यत्र इति।) गाटकरूपकमेदः। इति मेदिनीकरहेमचन्त्रौ । (तल्लामां यथा, साहित्यद्र्षेणे वस्परिच्छदे। "ई हास्मो मियवत्तस्तुरङ्गः प्रकीर्त्तितः। मुखप्रतिमुखे सन्धी तत्र निर्वहनं तथा ॥ नरदिव्यावनियमी नायकप्रतिनायकौ । खाती धीरोडतावन्यो गृज्भावादयत्ताकत् ॥ दिव्यस्तियमनिक्तामपद्वारादिनेक्तः। प्रदंकाराभासमध्यस्य किञ्चित् किञ्चित् प्रदर्भयेत्॥ पताका नायका दिखा मत्त्वी खपि दशोद्धताः। यद्धमानीय संरब्धं परं व्याजाज्ञिवर्त्तयेत्॥ महात्मानी वधपाप्ता अपि वध्याः स्यूरत्र नी । एकाञ्ची देव एवाच नेतेत्वाद्धः परे पुनः॥ दिवास्त्रीचेतुकां यद्धं नायकाः षडितीतरे"॥ "मिश्रं खाताखातम्। अनाः प्रतिनायकः। पताकानायकास्त नायकप्रतिनायकयोर्भिकिता दश्र । नायको स्टावदलभ्यां नायिकामत्र ई इते वाञ्चतीति ईहास्याः। यथा-कसमग्रेखर्-विजयादि"॥)

र्शास्ताः, पं, (र्शाप्रधानी स्ताः।) रेशास्ताः। इति शब्दरत्वविषी॥

उ, उकारः। पश्चमखरवर्णः। खर्णाशारं व्याष्ठः। (यथा, शिकायसे। "कार्या वहाविच्यशास्तास्या खोस्रजावप्"। तथा च सुग्धबोधे। "उत्रयं पपावभमवा को बौद्याः"।) स च इसो दीर्घः मुतस्य भवति । (एवं निधापि प्रत्येकं उदात्तानुदात्तसरितभेदेन नवससङ्ख्याकः प्नः प्रत्येकं अनुनासिकाननुनासिकभेदात अद्या-दश्विध एव भवति । अस्य ध्यानमाइ ।) "उकारं परमेशानि खधः कुग्छ लिनी खयम्। मीतचन्यकसङ्गार्थं पञ्चदेवमयं सदा॥ पश्चप्रायामयं देवि चतुर्व्वर्रापदायकम्"। इति कामधेनुतन्त्रम्॥ (वङ्गीयभाषायां) अस्य नेखनप्रकारोयथा,---"ऊर्द्धाधो मध्यतः कुका रेखा वामगता सुभा। तिस्रन्ति वायुवक्रीन्द्राः शक्तिर्माचा परा स्तृता" ॥ इतिवयोद्धारतन्त्रम्॥ अस्य नामान्तराणि यथा,-"उः प्रद्वारो वर्तुवाची भूतः कल्यायवाचकः। अमरेशो दत्तकर्याः घड्वल्लो मोहनः प्रिवः॥ उगः प्रमुर्धतिर्विण्वविश्वकामी महेश्वरः ; प्रवृत्त्वदिका प्रक्तिः पश्चमी विज्ञवासिनी ॥ कामञ्जः कामना चैश्रो मोहिनी विञ्रहक्ष्मही। उप्सः कुटिला श्रोतं पारदोपी हवी हरः"। इति तन्त्रीत्वर्याभिधानम् ॥ (माद्यकान्यासेऽस्य रचित्रकर्भे स्थानम्। यदुक्तं माळकान्यासमन्त्रे

"उं नमो दिख्याकर्यों ऊं नमो वामकर्यों"।) उ, छ, ग्रब्दे। इति कविकल्पदमः ॥ (स्वादिं-खात्मं कार्त-कानिट्।) छ कावते गौः। इति दुर्गादासः॥ उ, य, (उ ग्रब्टे+किप्+तुक्न।) सम्बोधनस्। रीघोतिः। अनुकस्या। नियोगः। पदपृर्या। पादप्रयां। इति मेदिनी ॥ प्रश्नः। खङ्गीकारः। इति हेमचन्द्रः॥ इदमेव उड़ इति खातं॥ ("उमेति मात्रा तपसो निविद्धा, पञ्चादुमाख्यां सुमुखी जगाम" ॥ इति कुमारे। १। २६॥)

उः, पं, (अति विश्वमयलात् सर्वे याप्रोतीति । खत् + ड ।) शिवः। इति चिकारङशेषः॥ ("अकारो विधार्गाह्य उकारसा महेश्वरः। मकारेगोचते ब्रह्मा प्रगावेन चयो मताः"॥ इति प्रामो।) ब्रह्मा। इति कस्विदेकान्तरकोषः॥ उक्ताइः, पं, पीतरक्षवणियः। स स्व कचित् कृषारत्क्वाः। इति हेमचन्द्रः॥

उत्तं, स्ती, (वच् + ता।) एकाच्चरकृदः। इति मेदिनी ॥ वाक्यम् ॥

उताः, त्रि, (उच्यते यः। वच् + कमीशा ता।) कथितः। तत्पर्यायः । भाषितः २ उदितः ३ जस्पितः 8 षाखातः ५ समिद्धितः ६ लिपतः ७ इत्यमरः। गदितः प निगदितः ८ ईरितः १० उदीरितः११ मिंगितः १२ लिंदिः १३ रिपतः १४ रितः १५ भटितः १६ रिटतः १७ खाह्तः १८॥ (यथा, मार्का खेयपुरामी देवीमा हात्ये ६६। ६। "इत्यक्तः सोभ्यधावत्तामसुरो धमलोचनः" ॥ तथा, तत्रव प्र। ६६।

"इत्युक्ता सा तदा देवी गम्भी रान्तः स्मिता जगी"॥) उत्तिः, स्त्री, (वच् + भावे तिन्।) कथनं। तत्-त्यर्थीयः। खाद्वारः २ लिपतं ३ भाषितं ४ वचन पू वचः ह। इत्यमरः॥ ("अतिसंचिप्तचिरन्तनी-तिभिः"। इति मुक्तावलीसूचना । तथा, चामरे । "रक्योत्या प्रव्यवन्तौ दिवाकर निशाकरौ"॥)

उक्यं, स्ती, (वच् + धन्।) सामवेदः। इत्युगादि-कोबः॥ (यथा, ऋग्वेदे। ३। ६४। ७। "विप्रा उक्येभिः कवयो स्यान्ति" ॥ क्तोत्रम्। यथा,

"अध योसावनारिहाणि प्रयो दृश्यते सैवर्क तत्माम तद्यनः तत् उक्यं तद्ब्रह्य"। इति कान्दोग्ये उपनिषदि॥)

उक्षणाः [स्] पं, (उक्षेरक्षानि वा शंसित। मन्त्रे श्वेतवश्रोत्वश्रस्य ग्रोडासो विविद्याच श्वेत-वहादीनां डस् पदस्येति वक्तव्यम् । यत्र पदलं मावि तत्र हस्। अन्यत्र रिवः॥) यत्रमागः। इति खाकरगं॥ (यथा, ऋग्वेदे। ७। १६। ६। "नरः प्रंसन्युक्यप्रास उक्या"।)

उक्या, स्त्री, (वच् + चन् + टाप्।) इन्दोविश्रोबः। रकाच्चर हक्त मुक्या। सा दिविधा। श्रीः १ सर्व-गुकः। यथा श्रीले सालां। इति क्न्दोमञ्जरी। उः २ सन्वेजघः । यथा । उरवतु । इति इन्दो-ऽयावः ॥

उत्त रुषि । (भ्वादिं-परं- सन्नं-सेट् ।) इति निव-कल्पद्रमः ॥ उत्त्ति रुद्धं मेघः। रूट सेकः । इति दुर्गादासः॥ ("उद्यामाचक्रानेगरस्य मार्गान्"। इति भट्टिकाचे। ३। ५॥)

उद्यः चि, (उद्य + बाच् ।) सिक्तः । धौतः ॥ उच्चतरः, पुं, (उच्चन् + तरप्।) मच्छवः। इति

उचा, [न्] पं, (उच्च + कनिन्।) खषः। इत्यमरः। (यथा, ऋग्वेदे पाश्राहा "उत्ता मिमाति प्रति-यन्ति धेनवः"। तथा च कुमारे ७।७०।

"तत्रावतीर्थाच्तरत्तृतः प्रारद्वनादीधितिमानिवोद्धाः"॥) ऋषभौषधिः॥ इति राजनिर्घयदः॥ उख, गती ! इति कविकल्प हुमः॥ (भवादि-परं-सर्क-सेट्।) पश्चमखरी॥ श्रोखति। इति दुर्गादासः॥ उख, इ, गतौ। इति कविकल्पद्रमः ॥ (इदित्-भवादि -परं-सर्न-सेट्।) पश्चमखरी। इ उद्धृति। इति दर्गादासः॥

उखर्वनः, पुं, हणविश्रेषः। तत्पर्यायः। उखनः २ भूरिपनः ३ सुढ्याः ४ ढ्योत्तमः ५। अस्य गुगाः। बलदाद्यलं। क्चिकारित्वं। प्रश्नुनां सर्व्वदा द्वित-कारिल्य । इति राजनिधेग्टः॥

उखा, स्त्री, (उख + क + टाप्।) स्थानी। इत्थ-सरः ॥ इाँडि इति भाषा। (यथा, सुस्ते । "इद्धः खतेजसा विक्रिसखागतमिवोदकम्"॥)

उखं, नि, (उखायां संख्तां। उखा + यत्।) खाली-षक्षमांसादि । तत्पर्यायः । पैठरं ३ । इत्यमरः ॥ ("श्रुल्यमुख्यस् चोमवान्"। इति महिः शरा उखायां भवः। चामाः। यथा, चायक्वेदे । १।१ १।२। "उखान् (अमीन्) इत्तेष विस्रतः"॥)

उग्रं, चि, (उचिति कुधा सम्बध्यते। उच समवाये +ऋदेन्द्रेतादिना रक्, गञ्चान्तादेशः।) रौदं। उलाटं। इत्यमरो नेदिनी च ॥

("नोकेष प्रचितं चोगं तपस्तस्य भविष्यति"।) इति रामायगे।

"तामिखादिव चौरीष नरकेषु विवर्त्तनम्" ॥ इति मनुः ११२।७५। यद्यादिधारी। दाववकमा । यथा मनुः शर्र्।

"उग्रानं स्तिकान्य पर्यायान्तमनिद्धम्"॥) उगं. जी, वत्सनामनामविषं। इति राजनिर्घयटः । उग्रः, पुं, (उच + रक्। गस्रान्तादेशः।) महादेवः। वायमूर्त्तिरयं। इति सविष्यप्राणम्। (यथा, महाभारते।१३। शिवसहस्रनामकथने।१०।६। "उयो वंशकरोवंशो वंशनादो ह्यनिन्दितः"॥ चपविश्रोवः। इति माना गरेये। ७६। ४०। चित्रियात् ग्रुदायां जातः जातिविष्टेषः। इत्यमरः । बाग्ररि इति भाषा। (तथा च मनुः। १०।६। "चाचियात् श्रूद्रभन्यायां क्राचारविद्वारवान्। चत्रमूद्रवयुजेन्तुवयी नाम प्रजायते" ।) बास्य कमी विकेवासिगोधादिवधवन्धवम्"। तथाच मनुः। १०।१६। "क्लोयपुक्तसानान्त् विजीकोवधबन्धनम्"॥